

Наталя Гут,
Уманський державний
педагогічний університет
імені Павла Тичини
(м. Умань, Україна)

ВИМОГИ ДО МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Розвиток сучасного суспільства висуває нові вимоги до освіти, одним із важливих аспектів якої є постійне удосконалення мовної підготовки фахівця. Знання іноземним спеціалістом англійської мови у Великобританії носить суто економічний характер – це потреба у кваліфікованому, високоосвіченому персоналі, який вміє вступати в ділову комунікацію в професійній та суспільній сферах, а також може працювати за спеціальністю у руслі передових світових технологій, отримати відповідну практику та підвищити власну кваліфікацію.

Єдиний шлях для фахівців медичної галузі з країн, що не є членами Євросоюзу, отримати обмежену або повну реєстрацію у системі охорони здоров'я Великобританії – це продемонструвати об'єктивні професійні знання та навички (медичний працівник повинен мати необхідну первинну кваліфікацію та медичний досвід), а також мовну підготовку на достатньому рівні. Найпершою передумовою успішного працевлаштування іноземного медичного фахівця у Великобританії є наявність сертифікату IELTS (міжнародна система тестування англійської мови). Щоб займатися лікарською практикою, фахівці повинні здати академічний варіант тесту IELTS, отримавши щонайменше бал 7.0 (із 9.0 можливих) за кожен з чотирьох модулів тесту (говоріння, аудіювання, читання та письмо).

Рівень мовної підготовки засвідчує також екзамен PLAB, який проводиться Генеральною медичною радою Великобританії (Professional and Linguistic Assessments Board), і є основою, за допомогою якої міжнародні

медичні спеціалісти можуть продемонструвати те, що вони дійсно володіють певними навичками та знаннями, які необхідні для роботи та практики в країнах Британської Співдружності. Якщо тест IELTS визначає загальний рівень володіння англійською мовою, то результати екзамену PLAB демонструють здатність медичного фахівця вільно користуватися нею в його професійній сфері.

Перша частина тесту може проводитися у ряді країн, включаючи Єгипет, Індію, Пакистан, Нігерію, Шрі Ланку, Бангладеш, але друга частина доступна для складання тільки у Великобританії. Таким чином, англійську підготовку іноземних фахівців перевіряють в умовах, наближених до реальних, адже ті, хто тестуються, коротко відповідають на питання, деталізують власні відповіді, поряд із практичними навичками демонструють вміння спілкуватися із пацієнтом (з'ясовують відомості про умови життя, які передували захворюванню, про історію розвитку хвороби, попередній стан хворого тощо). Тобто фахівець медичного профілю повинен підтвердити вміння розуміти широкий спектр достатньо складних та об'ємних висловлювань, чітко, логічно, детально висловлюватись на складні теми, демонструючи свідоме володіння граматичними структурами (рівень C1-C2), в той час, як у професійній сфері йому достатньо підтвердити ступінь кваліфікації на рівні лікаря-консультанта (Senior House Officer).

Отже, країни Британської Співдружності висувають досить високі вимоги до мовної підготовки іноземних фахівців. Перед тим, як отримати право займатися лікарською практикою, всі фахівці медичного профілю повинні успішно скласти мовний та загальномедичний екзамен, тобто через безпосереднє тестування підтвердити не лише свої знання у галузі медицини, а й навички володіння англійською мовою на рівні досвідченого користувача.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мельник А. Деякі питання професійної підготовки фахівців медичного профілю у контексті сучасних інтеграційних процесів / Алла Мельник // Вісник Львівського університету. – Вип. 26. – 2010. – С. 34–40.

2. Паламаренко І. О. Професійна підготовка сімейних лікарів у вищих медичних школах Великої Британії : автореф. дис ... канд. пед. Наук : 13.00.04 / Інна Олексіївна Паламаренко. – Київ, 2012. – 20 с.

3. Professional and Linguistic Assessments Board (PLAB). – Режим доступу : <http://www.gmc-uk.org/doctors/plab.asp>